

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı

4621

BDP

Sayı: 637
Tarih: 24.02.2012
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Aşağıdaki sorularımın **Adalet Bakanı Sayın Sadullah Ergin** tarafından Anayasanın 96'ncı ve İçtüzüğü'nün 98'inci maddesi gereğince yazılı olarak yanıtlanmasını arz ederim. 24.02.2012

Ayla AKAT ATA

Batman Milletvekili

Basında ve kamuoyunda taş atan çocuklar olarak bilinen ve toplumsal eylemlerde bulundukları iddiasıyla tutuklanan çocukların cezaevlerinde sorunlarla karşı karşıya kaldıkları bilinmektedir. Çocuklara yönelik kötü muamelelerin yapıldığı belirtilen Pozantı cezaevinden tahliye olan çocukların anlatımları, gayet ciddi bir ihmal ve çocuklara kasıtlı muamelenin olduğunu göstermektedir. Pozantı cezaevinden çıkan çocuklar, bazı arkadaşlarına ve kendilerine adli mahpuslar tarafından defalarca tecavüz edildiğini belirtmektedirler. Yine çoğu çocuğun zor kullanılarak üzerindeki elbiseleri çıkartmaya zorlandıkları anlatılmaktadır. Çocukların bazılarının boyunlarına ip geçirilip sıkıldığı, adliler tarafından dövüldüğü ve Kürt oldukları için sürekli hakarete uğradıkları belirtiliyor. Çocukların cezaevi yönetiminden başka bir koğuşa geçme isteği cezaevi tarafından dikkate alınmamıştır. Oysa cezaevi idaresi bu durumların engellenmesi ve cezaevinde güvenliğin sağlanmasıyla mükelleftir. Özellikle çocuk istismarı gibi önemli bir olayda cezaevi yönetiminin bu durumu engelleme ve yasal prosedürü uygulaması gerekliliği şüphesizdir. Buna karşın cezaevi yönetimi yapılan hiçbir başvuruyu dikkate almadığı gibi, bu çocukların yaşadıkları durumları bilmelerine rağmen herhangi bir çözüm bulma girişiminde de bulunmamıştır. Çocukların cinsel istismara maruz kalmalarına sessiz kalan cezaevi idaresinin çocuklara karşı takındığı tavrın tamamen siyasi bir tavır olduğu çocuklar tarafından söylenmektedir. Bu çocuklar günlerce taciz ve tecavüz içinde kalmaya mahkûm edilmişlerdir. Bu çocukların yaşadıklarına cezaevi idaresinin sessiz kalması bu çocukların yaşadıkları psikolojik sorunları daha da derinleştirmiştir. Birçok çocuk cezaevinden çıktıktan sonra yaşadıkları bu durumları gizlemekte ve her geçen günde

sosyal alanlardan kaçmaya başlamaktadırlar. Çocuklar üzerinde araştırma yapan psikolog ve pediatri uzmanlarının belirttiklerine göre;” Pozantı cezaevinde taciz ve tecavüze uğrayan birçok çocuk, yaşadıkları durumu başka bir arkadaşının yaşadığını belirterek anlatmaktadır. Ama anlatılarının içeriğinden anlattıkları kişinin kendileri olduğunu anlamaktayız” denilmektedir. Yine Türkiye’nin de imzaladığı BM çocuk hakları sözleşmesinin 34. Maddesinin a) bendine göre” Taraf devletler, çocuğu her türlü cinsel sömürüye ve cinsel suistimale karşı koruma güvencesi verirler. Bu amaçla taraf devletler özellikle çocuğun yasadışı cinsel faaliyete girişmek üzere kandırılması veya zorlanmasını önlemek amacıyla ulusal düzeyde ve ikili ile çok taraflı ilişkilerde gerekli her türlü önlemi alırlar ” denilmektedir. Yaşanan bu durumlar göz önüne alındığında BM ile imzalanan anlaşmanın belirttiğimiz maddesi ihlal edilmiştir.

Bu bağlamda;

- 1- Pozantı cezaevinde çocukların adli mahpuslarla birlikte kalmasından kaynaklı sorunların çözümüne herhangi bir çalışmanız var mıdır?
- 2- Pozantı Cezaevinde yaşanan cinsel istismar ve cinsel taciz olaylarından cezaevi yönetiminin haberi var mıdır? Varsa neden gereği yapılmamıştır?
- 3- Pozantı Cezaevi yönetimine çocuklar tarafından kaç adet koğuş değiştirme talebi cezaevi idaresine iletilmiştir?
- 4- Bakanlığınıza ulaşan bu konuyla ilgili herhangi bir bildirim var mıdır varsa bu konu ile ilgili ne yapılmıştır?
- 5- Pozantı cezaevi idaresi ile ilgili herhangi bir soruşturma yapılmış mıdır? Yapılmamışsa nedeni nedir?
- 6- BM çocuk hakları sözleşmesinin 34. Maddesi çerçevesinde çocukları cezaevlerinde korumaya yönelik hangi önlemler alınmaktadır?
- 7- Çocukların cezalarının infazında cezaevi dışında başka bir infaz rejiminin uygulanmasına yönelik herhangi bir çalışma yürütülmekte midir? Bu konuda bakanlığınızın düşünceleri nelerdir?